

Pimp je ziekenhuisbed met een 'boostcat'

Nooit meer kaartjes met plakband op je ziekenhuisbed.

door Jody Ummels

ROSMALEN - Een beterschapskaartje krijgen in het ziekenhuis: leuk en je knapt er van op. Waarom worden ze dan achter je hoofd, buiten je gezichtsveld, op een prikbord geprikt? Het stoorde Guus Ammann uit Rosmalen zodanig toen hij ernstig ziek in het ziekenhuis lag, dat hij er iets op verzond. De 'boostcat'. „Een vrolijke verandering van die stieriele ziekenhuisomgeving. En die is dan welkom hoor.”

De 'boostcat': een klein kunststof klemmetje dat precies pas op de stangen van een ziekenhuisbed en waarin een beterschapskaartje past. In je gezichtsveld dus. „Je ziekenhuisbed pimpen”, noemt hij het.

Het klemmetje is gemaakt in de vorm van een kat, die de het kaartje met twee pootjes boven het hoofd tilt. Zes matchende kaarten tekende Ammann -kunstenaar van beroep- ook al. Met de juiste kaart erin, is de boostcat een juichende voetballer geworden of heeft ie opeens een bloemetje voor je vast.

De Rosmalenaar moet nog met zijn idee naar de ziekenhuiswinkel, de kiosken en de boekhandels. Maar hij twijfelt niet aan het succes om de doodeenvoudige reden dat er nog niets iets dergelijks bestaat. En hij zal toch vast niet de enige zijn geweest in een ziekenhuis die al die lieve kaartjes graag wilde blijven zien?

Zelf plakte Ammann zijn beterschapskaartjes met plakbandjes op de randen van zijn bed. Hij kon dan ook elke morele steun gebruiken. Na enkele chemotherapiën

Guus Ammann ontwierp de 'boostcat': een kunststof klemmetje dat precies past op de stangen van een ziekenhuisbed.

foto Sandra Peerenboom

hem over. Hij leed aan aplastische anemie, een fatale vorm van bloedarmoede die erop neerkwam dat zijn lichaam zelf geen bloed meer maakte. Na een succesvolle stemceltransplantatie volgde een langzaam herstelproces van een jaar lang. Twaalf maanden lang zat hij thuis, zeker in het begin mocht hij de deur niet uit („Ik mocht de hond niet eens aaien”) en werkte

een jaar later rolde de eerste boostcat bij het bedrijf van zijn neef uit de matrijs.

Toeval? Ammann gelooft er niet meer in. „Als je in zo'n bed ligt te vechten voor je leven, dan ga je wel geloven dat er meer is.” Zo is er nog wel meer dat nu eenmaal zo moest zijn. Het was de Nijmegenstichting SEN die zijn leven redde door een geschikte stamcel-

brengst van de boostcat is dan ook bedoeld voor SEN (Stamceldonorbank Europdonor Nijmegen). „Dat vinden van geschikte donors kost werkelijk klauwen met geld!” En nog meer: de boostcat matcht met de kaart, stichting SEN matcht donor en patiënt. En de boostcat ondersteunt een kaartje en het kaartje ondersteunt de patiënt. Hij kan gerust zo nog wel maakte onlangs, na twee jaar van aftakelen en opknappen een nieuwe start. Bijna letterlijk zelfs. „Ik heb zelfs een nieuwe bloedgroep!” En er is nog een bewijs trouwens. „Stel dat ik dit idee vijf jaar geleden had gehad. Nou denk maar niet dat ik dan op het idee gekomen was om de opbrengst van zo'n gouden idee te schenken aan een stichting of zo hoor.”